

Tænk at bo et sted

hvor Brugsen flager på halv og holder lukket under begravelser,
hvor dit 2-årige barn selv går over til legekammerater,
hvor du får benzin på bilen med en vandkande, fordi standen er i stykker,
hvor du får barselsmad leveret til døren de første to uger af din barsel,
hvor du tager havetraktoren, fordi knallerten er punkteret,
hvor døren låses, og nøglen bliver siddende i låsen udenfor for at vise, at man ikke er hjemme,
hvor man altid kan høre havet,
hvor læreren hiver i klokkestrengen, når frikvarteret er forbi,
hvor mobiltelefonen ikke altid virker,
hvor postbuddet bruger ridehjelm, når posten deles ud på knallert,
hvor børnene kan lugte, hvem ejeren er, hvis der er glemt noget tøj,
hvor du ikke behøver at se, hvem der kører forbi, fordi du kender køretøjet på lyden,
hvor lommerne tømmes, inden du rejser til fastlandet, fordi lommekniven til tørrede isinger ikke er lovlig,
Hvor det er mørkt, når det er mørkt,
hvor fester aflyses, hvis der ligger en afdød i kapellet,
hvor glemte cykler eller cykeltrailere kan hentes det glemte sted dagen efter,
hvor naturen bestemmer din afrejse eller ankomst,
hvor der altid kun er en halv time til nærmeste specialiserede sygehus,

hvor alt er vedrørende og nærværende, og alle har en rolle og funktion,
hvor man må ha' og ta' et ansvar for sig selv og andre,
hvor du har indflydelse på samfundet og livets gang, du skal bare tage initiativet.

Hvor er vi heldige....

Signe Hylby

(Signe er kommet på Anholt gennem hele sit liv, og bor her nu med mand og fire børn)